

det hele Land eller maaske endogsaa væsentligst ude paa Landet, saa er det ikke Luksus, og saa maa det ikke beskattes. Det er i Virkeligheden slet ikke længere en Forskel mellem Luksus og Livsfornødenheder, der her er Tale om i dansk Skattepolitik, men det er en Adskillelse mellem, hvad der væsentligst bruges i Byerne, og hvad der væsentligst bruges paa Landet eller nogenlunde ligeligt fordelt over det hele Land. Det, der væsentligst bruges i Byerne, skal rammes, det, der væsentligst bruges paa Landet eller nogenlunde ligeligt over det hele, skal skaanes. Det er altsaa ikke en Luksustold- eller -skattepolitik, det er en Klassepolitik af den nøgneste Kynisme.

Toldreformen maa altsaa nu anses for skrinlagt foreløbig. Det hedder herom i Luksustoldlovsforslagets Bemærkninger — det er noget, Regeringen synes at staa ret fremmed overfor, det er noget, som den ikke har direkte med at gøre —, det hedder i Bemærkningerne: „Ved Skrivelse af 23. Marts d. A. har Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov vedrørende Toldafgifterne m. m. meddelt Finansministeren, at Udvalget anser en samlet Toldlovsrevision i indeværende Rigsdagssamling for usandsynlig.“ Altsaa, Regeringen gaar og aner ingenting, og en skønne Dag faar den et Brev af 23. Marts fra Toldlovsudvalget og erfarer til sin Forundring, maaske Forbavselse, maaske til sin Beklagelse, at Udvalget anser det for usandsynligt, at en samlet Toldlovsrevision vil blive fremmet. Men saadan er Virkeligheden ikke. Man kan sige om disse Bemærkninger noget lignende som om 9. Juli-Erklæringen, at de er rigtige, naar de læses paa den rigtige Maade, de indeholder intet positivt usandt, men Sandheden, den hele Sandhed mangler. Sandheden er nemlig den, at det var ikke Toldlovsudvalget, der tog Initiativet. Det var Regeringen, der rettede en Forespørgsel til Toldudvalget om, hvorvidt man ansaa Fremme af en samlet Toldlovsrevision for sandsynlig, og det var ikke Udvalget som Helhed, der skrev det, der her staa; det kan med en vis formel Ret siges at være Udvalget, for Udvalget repræsenteres officielt og formelt af dets Flertal, og det var kun Flertallet, det var de to Regeringspartier, Højre og det konservative Venstreparti. Nej, Venstre og det konservative Folkeparti — det kommer vist for Resten ud paa eet; denne Skattelovsbehandling viser i høj Grad, at de er to Alen af eet Stykke, for saa vidt to konservative Partier, hvert ganske vist med en overvejende Klasseinteresse — det var disse to Partier,

der svarede, hvorimod Oppositionen, Mindretallet, det radikale Venstre og Socialdemokratiet, tog ganske bestemt Afstand derfra, vi vilde ikke være med til en saadan Erklæring. Toldreformen maa altsaa betragtes som skrinlagt for indeværende Valgperiode under denne Regering, nu vent vi kun det klare, officielle Ord derom.

Jeg mener netop ud fra den Betragtning, jeg her har gjort gældende, at vi staaar ved en foreløbig Afslutning af denne Regerings Skattelovgivning — der kan komme nogle Tillæg og Tilføjelser mere eller mindre tilfældigt i næste Samling — og endvidere ved en Slags foreløbig Afslutning af den Skattelovgivning, vi her i Landet har haft siden 1903 i 20 Aar, og som væsentligt har været præget af Venstre, at Tiden er kommet til hurtigst muligt at tage hele vort Skatte- og Toldvæsen op til en samlet Overvejelse. Naar denne Regering, vel i en ikke fjern Fremtid, træder tilbage efter sin velsignelsesrige Virksomhed, vil den have lagt det hele meget ugunstigt til Rette for sin Efterfølger, hvordan den nu end kommer til at se ud. Jeg vil da mene, at man i hvert Fald skylder den kommende Regering saa hurtigt som muligt allerede nu at tage hele Skatte- og Toldspørgsmaalet op til en samlet Overvejelse, for skal den kommende Regering først til at gøre det — og det bliver nødvendigt —, vil der gaa nogen Tid dermed, hvorunder den til en vis Grad vil være tvunget af den haarde Nødvendighed til at leve paa den Told- og Skattelovgivning, som den foregaaende Regering har efterladt, det kan ikke være anderledes. Jeg vil derfor haabe, at de Forarbejder gøres, at der tages fat paa det saa hurtigt som muligt, som kan lette en samlet Told- og Skattelovsreform, som vi sikkert i allerhøjeste Grad trænger til. Jeg vil ikke foreslaa nogen Kommission derom; Kommissioner er ikke særlig populære; det kan være en Fejl. I visse Tilfælde er Kommissioner nyttige og nødvendige, i andre ikke, jeg har heller ikke noget imod det, men jeg mener, at Formen er ligegyldig. Jeg vil mene, at Finansministeriet sammen med Statistisk Departement hurtigst muligt bør sætte Arbejder i Gang til en samlet Overvejelse af hele vort Told- og Skattevæsen. Disse 20 Aars Told- og Skattelovgivning trænger til en grundig Overvejelse og en grundig Reform. Først bør Forholdet mellem direkte og indirekte Beskatning overvejes. Vi har ikke naaet det rigtige Forhold. Vi var en Gang under Krigen under den radikale Regering ved at naa